

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרָשְׁת בְּשִׁלַּח

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ מִל וְנִחְמָד לְמַעַן יִדוּץ הַלּוּמָד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של לי חלקים

כרך ט - חלק כ"א

קונטרס 261

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דְּא יִפְקוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחְמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

אֲתֵּתְחִידֵן מִנִּיה, הֵדָא הוּא דְכְתִיב, (שיר השירים ד) אֶלֶף
הַמֶּגֶן תִּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים. וְאֶלֶף הַמֶּגֶן רִזָּא
הוּא. בְּצַנִּיעוּתָא דְסַפְרָא, כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים דְּאֵתוּ
מִסְטֵר גְּבוּרָה חַד, מֵאֵינוֹן גְּבוּרָאן.

תְּקוּנָא תְּשִׁיעָאָה. דְּאֵתְמַשְׁכֵּן (ס"א דְּמִתְחַבְּרוֹ) שְׁעָרֵי
בְּשִׁקוּלָא מְלִיא, עִם אֵינוֹן שְׁעָרֵי דְּתַלְיִין,
בְּלָהוּ בְּשִׁקוּלָא שְׁפִיר, כְּחַד גִּיבְר תְּקִיָּה, מְאָרֵי נֶצְחֵן
קְרַבִּיא. מִשׁוּם דְּבְלָהוּ שְׁעָרֵי אֵתְמַשְׁכֵּן בְּתַר אֵינוֹן
דְּתַלְיִין. וְכִלְלָא דְּבְלָהוּ בְּאֵינוֹן דְּתַלְיִין. וְכִלְלָא אֵתְמַשְׁדָּה,
(חסר כאן) וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כ) תִּפְאָרֶת בַּחֲוָרִים כְּחֵם.
(וְנִרְאָה עַל הַיָּם כְּבַחוֹר טוֹב הֵדָא הוּא דְכְתִיב) כְּתִיב (שיר השירים ה)

ספר מאורות הזהר

עד ים ומצפון ועד מזרח ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו", דבר ד' זו הלכה,
דבר ד' זו תקן, דבר ד' זו נבואה וכו'.

ג. תנ"א רבי שמעון בן יוחאי אומר חס ושלום שתשתפח תורה מן ישראל שנאמר:
"כי לא תשכח מפי זרעו", אלא מה אני מקים ישוטטו לבקש את דבר ד' ולא ימצאו,
שלא ימצאו הלכה ברורה ומשנה ברורה במקום אחד.

ד. ובירושלמי (פרק י' דמסכת סנהדרין הלכה ב') איתא: רבי יעקב בר אבאי בשם רבי
אחא מיייתי לה מן הדא (ישעיה ח, יז) "וחכיתי לד' המסתיר פניו מבית יעקב וקויתי
לו", אין לד' שעה קשה בעולם מאותה שעה שאמר לו הקדוש ברוך הוא למשה

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזוהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מבדילים בינינו לבייך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח ניחוח. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

בְּחֹר פְּאָרְזִים, פְּגִיבְר עֲבִיד גְּבוּרָאן, וְדָא הוּא תְּפִאָרְתָּא,
חֵילָא וּגְבוּרָתָא וְרַחֲמֵי.

תְּנָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל הַנִּי תְּקוּנִין, וְכָל הַנִּי מְלִין,
בְּעֵינָא לְגַלְאָה לְמֵאֲרִיהוֹן דְּאֲתַקְלוּ בְּמִתְקָלָא,
וְלֹא לְאֵינוֹן דְּלֹא עָאלוּ (נ"א דְּעָאלוּ וְלֹא נִפְקוּ) אֲלָא לְאֵלִין
דְּעָאלוּ וְנִפְקוּ, דְּכָל מָאן דְּעֵייל וְלֹא נִפְיק, טַב לִיה
דְּלֹא אֲבֵרִי.

כְּלָלָא דְּכָל מְלִין, עֲתִיקָא דְּעֲתִיקוֹן, וְזִעִיר אֲפִין, כְּלָא
חַד. כְּלָא הָוָה. כְּלָא הָוִי. כְּלָא יְהֵא. לָא יִשְׁתַּנִּי.
וְלֹא מִשְׁתַּנִּי. וְלֹא שְׁנָא. אֲתַתְּקוֹן בְּתְּקוּנִין אֵלִין.
אֲשְׁתַּלִּים דְּיוֹקְנָא דְּכָלִיל כָּל דְּיוֹקְנִין. דְּיוֹקְנָא דְּכָלִיל

ספר מאורות הזהר

וְאֲנִכִּי הִסְתַּר אֲסִתִּיר פְּנֵי בְּיּוֹם הַהוּא, מֵאוֹתָהּ הַשְּׁעָה וְקוּיָתִי לוֹ מַה שְּׁאָמַר לוֹ בְּסִינֵי
כִּי לֹא תִשְׁכַּח מִפִּי זְרַעוּ.

ה. יֵשׁ לְדַקְדַּק בְּעַת שְׂרֻבוֹתֵינוּ בְּיַבְנָה דְּאָגוּ עַל יָמִים הַבָּאִים שְׁתִּשְׁתַּכַּח תּוֹרָה
מִיִּשְׂרָאֵל וְהִבִּיאוּ הַפְּסוּקִים שֶׁל נְבִיאִים שֶׁהִפְנוּהָ שְׁלֵא יִמְצְאוּ דְּבַר ד', הוּא דְּבַר הַלְכָה,
לְמַה הַזְכִּירוּ גַם כֵּן שְׁדָבַר ד' הוּא הַקֶּץ וְהַנְּבוּאָה בְּמָה שְׁלֵא עֲסָקוּ בּוֹ כְּעַתָּה? עוֹד קֶשֶׁה
שְׂרַשְׁבִּי" שְׁלֵא רָצָה לְפָרֵשׁ הַפְּסוּקִים כְּפִשׁוּטוֹ עַל שְׂכַחַת תּוֹרָה חֵס וְשְׁלוֹם, וְדָרַשׁ הַפְּסוּקִים
שְׁלֵא יִמְצְאוּ הַלְכָה בְּרוּרָה, הֵלֵא הִיָּה יְכוּל לְדָרַשׁ כְּדָרְשׁת רְבוּתֵינוּ שְׁדָבַר ד' הוּא הַקֶּץ,
וְעוֹד שְׁאֲפִלוּ לְדָרְשׁת רִשְׁבִּי" עוֹד נִשְׁאָר לָנוּ חֶסְרוֹן הַדּוּמָה לְשַׂכַּחַת תּוֹרָה, בְּמָה שְׁלֵא
נִמְצָא הַהֲלָכָה בְּרוּרָה, רַק תְּהִיָּה סְפוּנָה וּגְנוּזָה מֵעֵינֵי מְבַקְשֶׁיהָ. וְגַם דְּבָרֵי הַיְרוּשָׁלַּמִּי

שכתוב ויקח שש מאות רכב
בחור וגו'. וכי שש מאות רכב
בחור לא היו רכבי מצרים? מה
הטעם וכל רכב מצרים? אלא כף
שנינו, היה סמא"ל מלנה לו שש
מאות מרכבות של מקטרגים
לסיע לו. זהו שכתוב ויקח שש
מאות רכב בחור.

מתי השלים הקדוש ברוך הוא
לסמא"ל? בקרב עם סיסרא,
שעקר הקדוש ברוך הוא את כל
אוזן מרכבות, ונמסרו בידי
הגבירה. זהו שכתוב (שופטים ה) נחל
קישון גרפם נחל קדומים וגו'.
ולעתיד לבא פלם ימסרו. זהו
שכתוב (ישעיה סג) מי זה בא מאדום
חמוץ בגדים מבצרה וגו'. ועל זה
וילך מאחריהם, שעתידה
השכינה בסוף הימים לעקר אותם
מן העולם.

ויסע עמוד הענן מפניהם, מי זה
עמוד הענן? רבי יוסי אמר, זהו
הענן שגראה תמיד עם השכינה,
וזהו הענן שנקנס משה לתוכו.
רבי אבא אמר, כתוב וה' הלך
לפניהם יומם. אלא סיוע של
הצדיק הוא, ופרישה של הרשם
שלו, ועל זה הלך הענן הנה יומם,
וכתוב (תהלים מב) יומם יצוה ה'
חסדו. ומצד של חס"ד בא הענן
הנה, וזה נקרא חסד, וענן אחר
הולך בלילה, ונקרא עמוד אש.
רבי שמעון אמר, עמוד הענן
יומם - זה אברהם. ועמוד האש
לילה - זה יצחק. ושניהם נמצאו
בשכינה. ומה שאמר רבי אבא,
כף הוא ודאי, שעל ידי זו (שבת)

הדרגה נמצאו.

וזה ויסע מלאך האלהים ההלך
לפני מחנה ישראל וילך
מאחריהם. ויסע - שנסע מצד של
חס"ד, ונדבק בצד הגבורה,

כל רתיבא ורתיבא, שית מאה שלטנין ממנן
קטיגורין, הדא הוא דכתיב ויקח שש מאות
רכב בחור וגו'. וכי שש מאות רכב בחור, לא
הוו רכבי מצרים, מאי טעמא וכל רכב
מצרים. אלא הכי תאנא, הוה סמא"ל אוזיף
ליה, שית מאה רתיבין מקטרגין לסייעא ליה.

הדא הוא דכתיב ויקח שש מאות רכב (דף נ"א
ב) בחור.

אימתי אשלים קדשא בריך הוא לסמא"ל.
בקרבא דסיסרא, דעקר קדשא בריך
הוא לכל אינון רתיבין, ואתמסרו בידי
דמטרוניתא. הדא הוא דכתיב, (שופטים ה) נחל
קישון גרפם נחל קדומים וגו'. ולזמנא דאתי,
יתמסרו כלהו, הדא הוא דכתיב, (ישעיה סג) מי זה
בא מאדום חמוץ בגדים מבצרה וגו'. ועל דא
וילך מאחריהם, דזמנא שכנינתא בסוף יומיא
לאעקרא לון מן עלמא.

ויסע עמוד הענן מפניהם, מאן עמוד הענן
דא. רבי יוסי אמר, דא הוא עננא
דאתחזי תדיר עם שכנינתא. ודא הוא עננא
דעאל משה בגויה. רבי אבא אמר, כתיב וי'
הולך לפניהם יומם, אלא סיועא דצדיק הוא,
ופרישו דרשימו דיליה, ועל דא אזיל האי ענן
יומם, וכתיב (תהלים מב) יומם יצוה יי' חסדו.
ומסטררא דחס"ד אתא עננא דא, ודא חסד
אתקרי, ועננא אתרא אזיל בליליא, ואתקרי
עמוד אש.

רבי שמעון אמר, עמוד הענן יומם: דא
אברהם. ועמוד האש לילה: דא יצחק.
ותרווייהו אשתכחו בשכינתא, ומה דאמר רבי
אבא, הכי הוא ודאי, דעל ידא דהאי (נ"א דהאי)
דרגא, אשתכחו.

והא ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם.

משום שהרי הגיע הזמן להתלבש בדין.

בא ראה, באותה שעה נשלמה הלבנה מהכל, וירשה שבעים ושנים שמות קדושים בשלשה צדדים. צד אחד התלבש בעטרת החסד העליון בשבעים חקיקות של אור של האבא העליון שמאיר לה.

הצד השני התלבש ברמחי הגבורה, בששים מכות אש, ועשרה שלה שירדו מצד האמא העליונה במנהגים חקיקים.

צד שלישי התלבש בלבושי ארומן שלובש המלך העליון הקדוש, שנקראים תפארת, שירש הבן הקדוש בשבעים עטרות עליונות מצד של האב והאם, והוא כולל את הצד הזה והצד הזה.

(ושי עטרות מצד של אבא ואמא, והם שבעים ושנים שמות.) ושנינו, מצד החס"ד שבעים ושנים עדים. מצד הגבורה שבעים ושנים סופרים. מצד התפארת שבעים ושנים גונים להתפאר.

ובמקום זה נחקק אחד באחד, והתעלה השם הקדוש, סוד המרפכה, וכאן נחקקו האבות להתחבר באחד, והוא השם הקדוש חקוק באותיותיו.

צרוף האותיות הללו, אותיות ראשונות, רשומות פסדרים בסדר ישר, משום שכל האותיות הראשונות נמצאו בחס"ד, ללכת בדרך ישר בסדור מתקן.

אותיות שניות רשומות בגלגול למפרע, משום שכל האותיות השניות נמצאות בגבורה (מגבורה), לגלות דינים ומינים שבאים מצד השמאל.

ויסע: דנטיל מסטרא דחס"ד, ואתדבק בסטרא דגבורה, בגין דהא מטא שעתא לאתלבשא בדינא.

הא חזי, בההיא שעתא אשתלים סיהרא מכלא, וירתא שבעין ותרין שמהן קדישין, בתלת סטרין. סטרא חדא אתלבשא בעטרוי דחסד עלאה, בשבעין גליפין דנהירו דאבא עלאה, דאנהיר לה.

סטרא תניינא, אתלבשת ברומחי דגבורה, בשתין פולסי דנורא, ועשרה דילה דנחתו מסטרא דאמא עלאה בנימוסי גליפין.

סטרא תלתאי, אתלבשת בלבושי ארגונא, דלביש מלפא עלאה קדישא, דאקרין תפארת, דירית ברא קדישא, בשבעין עטרין עלאין, מסטרא דאבא ואמא, והוא כליל להאי סטרא ולהאי סטרא.

(ס"א ותרין עטרין מסטרא דאבא ואמא, ואינון שבעין ותרין שמהן.) ותנינן מסטרא דחס"ד שבעין ותרין סהדין.

מסטרא דגבורה שבעין ותרין סופרין. מסטרא דתפארת שבעין ותרין גוונין לאתפארא.

ובהאי אתר, אתגליף חד בחד, ואסתליק שמה קדישא, רזא דרתיכא, והכא אתגליפו אבהתא, לאתחברא בחד, והוא שמה קדישא גליפא באתווי.

צרופא דאתון אליו, אתוון קדמאי, רשימין פסדרן בארץ מישר, בגין דכלהו אתוון קדמאי אשתכחו בחס"ד, למהך בארץ מישר, בסדורא מתתקן.

אתוון תנייני, רשימין בגלגולא למפרע, בגין דכלהו אתוון תנייני, משתכחו בגבורה, (ס"א מגבורה) לגלאה דינין וזינין דאתין מסטרא דשמאלא.

אֶתְנוֹן תְּלִיתָאֵי, אֵינוֹן אֶתְנוֹן רְשִׁימֹן, לְאַחֲזָאָה גּוֹרֵנִין, לְאַתְעֶטְרָא בְּמִלְפָּא קְדִישָׁא. וְכֹלָא בֵּיהּ מִתְחַבְּרֵן וּמִתְקַשְׁרֵן, וְהוּא אֶתְעֶטְר בְּעֶטְרוֹי בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָא, וְרִשִׁים לְהֵאֵי סֶטְרָא וְלְהֵאֵי סֶטְרָא, כְּמִלְפָּא דְאַתְעֶטְר בְּכֹלָא.

הָבָא אֶתְרִשִׁים שְׂמָא קְדִישָׁא גְּלִיפָּא בְּשִׁבְעִין וּתְרִין תִּיבִין, דְּמִתְעֶטְרִי בְּאַבְהֶתָּא, רְתִיכָא קְדִישָׁא עֲלָאָה. וְאִי תִימָא, הֵנִי אֶתְנוֹן תְּלִיתָאֵי, מְאִי טַעְמָא לָאו אֵינוֹן פְּתִיבִין, מְנַהוֹן בְּאַרְחַ מִיִּשְׂרָא כְּסֻדְרוֹן, וּמְנַהוֹן לְמַפְרַע, לִישְׂרָא לְהֵאֵי סֶטְרָא, וְלְהֵאֵי סֶטְרָא, דְּהֵא תְּנִינֹן, (תהלים טז) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאִים, קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא עֶבֶד מִיִּשְׂרָאִים לְתַרֵּי סֶטְרִי, וּכְתִיב (שמות כו) וְהַפְרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים וְגו', דָּא קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא. רְבִי יֶצְחָק אָמַר, דָּא יַעֲקֹב, וְכֹלָא חַד.

אַרְא לְמִלְפָּא דְּאִיהוּ שְׁלִים מְכֹלָא, דְּעֵתִיָּה שְׁלִים מְכֹלָא, מָה אַרְחִיָּה דְּהֵהוּא מְלֹפָּא. אֲנַפּוּי נְהִירִין כְּשִׂמְשָׁא תְּדִיר, בְּגִין דְּאִיהוּ שְׁלִים. וְכַד דְּאִין, דְּאִין לְטֹב וְדְאִין לְבִישׁ. וְעַל דָּא בְּעִי לְאַסְתְּמָרָא מִינֵיהּ. מְאֵן דְּאִיהוּ טַפְשָׁא, חָמִי אֲנַפּוּי דְּמִלְפָּא נְהִירִין וְחִיבִין, וְלֹא אֲסְתְּמַר מִינֵיהּ. וּמְאֵן דְּאִיהוּ חִפְיָמָא, אִף עַל גַּב דְּחָמִי אֲנַפּוּי דְּמִלְפָּא נְהִירִין, אָמַר מְלֹפָּא וְדְאִי שְׁלִים הוּא, שְׁלִים הוּא מְכֹלָא, דְּעֵתִיָּה שְׁלִים, אֲנָא חָמִי דְּבַהֲהוּא נְהִירו, דִּינָא יְתִיב (דף נ"ב ע"א) וְאַתְכֶּפְסִיא, אִף עַל גַּב דְּלֹא אֶתְחַזֵּיא, דְּאִי לָאו הָכִי, לֹא יְהֵא מְלֹפָּא שְׁלִים, וְעַל דָּא בְּעִי לְאַסְתְּמָרָא.

כִּךְ קְדָשָׁא בְּרִיף הוּא, שְׁלִים תְּדִיר בְּהֵאֵי גּוֹרֵנָא וּבְהֵאֵי גּוֹרֵנָא, אָבַל לֹא אֶתְחַזֵּיא, אָלָא כְּנִהִירו דְּאִפִּין. וּבְגִין כִּךְ, אֵינוֹן טַפְשִׁין חִיבִין לֹא אֲסְתְּמַרֵן מִגֵּיהּ. אֵינוֹן חִפְיָמִין וְכִפְאִין,

אוֹתוֹת וְשִׁישׁוֹת שְׁלִישׁוֹת הֵן אוֹתוֹת רְשׁוּמוֹת, לְהִרְאוֹת גּוֹנִים, לְהִתְעַטֵּר בְּמִלְךְ הַקְּדוֹשׁ. וְהַכֵּל מִתְחַבְּרִים וְנִקְשָׁרִים בּוֹ, וְהוּא מִתְעַטֵּר בְּעֶטְרוֹתָיו בְּדִרְךְ יִשְׂרָאֵל, וְרוֹשֵׁם אֶת הַצֵּד הַזֶּה וְאֶת הַצֵּד הַזֶּה, כְּמוֹ מִלְךְ שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּכֹל.

כַּאֲן נִרְשֵׁם הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ חֲקוּק בְּשִׁבְעִים וּשְׁתֵּים תְּבֻחוֹת שֶׁמִּתְעַטְרוֹת בְּאֲבוֹת, הַמְּרַכְּבָה הַקְּדוֹשָׁה הַעֲלִיּוֹנָה. וְאִם תֹּאמַר, מָה הַטַּעַם אֵינוֹן כְּתוּבוֹת הָאוֹתוֹת הַשְּׁלִישִׁיּוֹת הַלָּלוּ, מָהֵם בְּסֻדְרֵי יִשְׂרָאֵל בְּסֻדְרָם, וּמָהֵם לְמַפְרַע, לִישְׂרָאֵל אֶת הַצֵּד הַזֶּה וְאֶת הַצֵּד הַזֶּה, שֶׁהֵרִי שְׁנֵינֵינוּ, אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל - הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה מִיִּשְׂרָאֵל לְשְׁנֵי הַצִּדִּים, וְכְתוּב (שמות כו) וְהַפְרִיחַ הַתִּיכוֹן בְּתוֹף הַקְּרָשִׁים וְגו', זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. רְבִי יֶצְחָק אָמַר, זֶה יַעֲקֹב. וְהַכֵּל אֶחָד. אֲרָא, לְמִלְךְ שֶׁהוּא שְׁלֵם מְהֵל, דְּעֵתוֹ שְׁלָמָה מְהֵל, מָה דְרַךְ אוֹתוֹ הַמִּלְךְ? פְּנֵי מְאִירוֹת תְּמִיד כְּשִׂמְשׁ, מְשׁוּם שֶׁהוּא שְׁלֵם. וּכְשֶׁדְּרֵי, הוּא דֵּן לְטוֹב וְדֵן לְרַע, וְעַל זֶה צָרִיף לְהַשְׁמַר מִמֶּנּוּ. מִי שֶׁהוּא טַפְשׁ, רוֹאֶה אֶת פְּנֵי הַמִּלְךְ מְאִירוֹת וּמְחִיכּוֹת וְלֹא נִשְׁמַר מִמֶּנּוּ. וּמִי שֶׁהוּא חָכֵם, אִף עַל גַּב שֶׁהוּא רוֹאֶה שְׁפָנֵי הַמִּלְךְ מְאִירִים, אָמַר: הַמִּלְךְ וְדֹאֵי הוּא שְׁלֵם, שְׁלֵם מְהֵל, שְׁלֵם בְּדַעְתּוֹ, אֲנִי רוֹאֶה שְׁבֹאוֹתוֹ הָאוֹר יוֹשֵׁב בְּדִין וְנִתְפַּסֵּה, אִף עַל גַּב שֶׁלֹּא נִרְאָה, שְׂאֵם לֹא כִּף, לֹא יְהִיָּה מִלְךְ שְׁלֵם, וְלָכֵן צָרִיף לְהַשְׁמַר.

כִּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֵם תְּמִיד בְּגִין זֶה וּבְגִין זֶה, אָבַל לֹא נִרְאָה, אָלָא בְּפָנִים מְאִירוֹת. וְלָכֵן אוֹתָם רְשָׁעִים הַטְּפָשִׁים לֹא נִשְׁמַרִים מִמֶּנּוּ. אוֹתָם חֲכָמִים צְדִיקִים אוֹמְרִים: מִלְךְ שְׁלֵם הוּא. אִף עַל פִּי שְׁפָנֵי נִרְאִים מְאִירוֹת, הַדִּין

מכסה בתוכו, ולכן צריך להשמר ממנו.

אמר רבי יהודה, מכאן (מלאכי א) אני ה' לא שניתני. לא דלגתי למקום אחר, בי נכלל הכל. שני הגונים הללו נכללו בי. משום כך הכל נראה בדרך ישר, ואף על גב שהאותיות אחרות לצד זה ולצד זה, הן פתובות כסדרן. ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. עד כאן צד אחד, חסד לאברהם. אמר רבי שמעון, אלעזר בני, בא ראה הסוד הזה. כשהעתיק הקדוש מאיר למלך,

מאיר לו (מעטר אותו ומוריד לו בכתרים וכו') ומעטר אותו בכתרים קדושים עליונים. כשמיגיעים אליו, מתעטרים האבות. ובשעה שהאבות מתעטרים, אז הוא שלמות הכל, אז הגבירה נוסעת במסעיה ובאותה (בשלטון גוה) שלמות של האבות. וכשמתעטרת מכלם, אז מתברכת, ורשות של הכל בידיה.

וכתום בו כמו זה השם הקדוש חקוק באותיות רשומות במרכבה הקדושה העליונה, עטור האבות.

אמר רבי ייסא, מצאנו בסוד זה בתקיעת השופר (של רב בבבל) של רב המנונא סבא שלש וזבן וזבן וזבן, כנגד שלש אלה, וכך הסדר. אמר רבי יוסי, הכל נכלל בשם (שליח) הקדוש הזה ומסתים בו, נמצא ששלמות המרכבה הקדושה יש בו.

אמר רבי שמעון, זהו השם הקדוש, עטור של האבות שמתעטרים בתקיעותיהם בחבור פאחד. שלמות המרכבה הקדושה. ונכלל בארבעים

אמרינן, מלכא שלים הוא, אף על גב דאנפוי אתחזיין נהירין, דינא אתפסיא בגויה, בגין כף בעי לאסתמרא מניה.

אמר רבי יהודה, מהכא, (מלאכי א) אני יי' לא שניתני. לא דליגנא לאתר אחרא, בי אתפליל פלא. הני תרי גוויי בי אתפלילן, בגין כף פלא בארז מישר אתחזיא, ואף על גב דאתון אחידן להאי סטרא ולהאי סטרא, כסדרן פתיבין.

ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. (שמות יד) עד כאן סטרא חד, חסד לאברהם. אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, תא חזי רזא דא. פד עתיקא קדישא אנהיר למלכא, אנהיר ליה, (כ"א) עשר ליה ואחסין ליה, (בכתרון וכו') ועטרין ליה, בכתרין קדישין עלאין, פד מטאן לגביה מתעטרי אבהתא, בשעתה דמתעטרי אבהתא, פדין הוא שלימו דכלא. פדין מטרוניתא, נטלא במטלנהא, (בהווא) (נ"א בשולמנא כהא) שלימו דאבהתא. וכד מתעטרא מפלהון, פדין אתברכא, ורשותא דכלא בידיהא.

ואסתים ביה פגוונא דא שמא קדישא גליפא באתווי רשימין רתיכא עלאה קדישא עטורא דאבהן.

(הנהגה כאן הודפסה בסוף הספר עם הכתים של הע"ב שמות:)

(אמר רבי ייסא, אשכחנא ברזא דא בתקיעותא (ס"א דרב בבבל) דרב המנונא סבא, תלת וזבן וזבן וזבן, לזבלי חני תלת. וכך הוא סדורא. אמר רבי יוסי, בלא אתפליל בהאי שמא (נ"א שליחא) קדישא, ואסתים ביה, אשתכח שלימו דרתיכא קדישא אית ביה.)

אמר רבי שמעון, האי הוא שמא קדישא, עטורא דאבהן, דמתעטרא בגלופייהו, בחבורא כחדא. שלימו דרתיכא קדישא.

וּשְׁמוֹנֵה תְבוֹת, שֶׁהוּא שְׁלֹמוֹת
הַכֹּל וְעַקֵּר הַשְּׂרָשִׁים.

בֹּא רֵאָה, גּוֹף הָעֵץ - אֲנִי, אֶל־ף
נִרְוֵן יוֹ"ד. רֵאשׁ שֶׁל כָּל עֲנָפֵי הָעֵץ
- וְהָיָה הַתְּעוֹרָרוֹ הַחֲבָרִים,
כָּל־ל שֶׁל עֲנָפִים וְגוֹף וְשָׂרֵשׁ
בְּאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֵה תְבוֹת. וְהָיָה
נִרְשָׁם בְּשִׁלְשָׁה עוֹלָמוֹת עֲלִיוֹנִים
וּבְשִׁלְשָׁה עוֹלָמוֹת תַּחְתּוֹנִים.

בְּנִגְרוֹ - קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה'
צְבָאוֹת. קְדוֹשׁ לְמַעְלָה, קְדוֹשׁ
בְּאִמְצָע, קְדוֹשׁ לְמַטָּה. קְדוֹשׁ
חֶסֶד, קְדוֹשׁ גְּבוּרָה, קְדוֹשׁ
תְּפָאֶרֶת. וְכֵלָם נִחְקָקוּ בְּשִׁבְעִים
וּשְׁתַּיִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. בְּרוּךְ הוּא,
בְּרוּךְ שְׁמוֹ לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי
עוֹלָמִים אָמֵן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעֲרֵי שְׁהִי
יִשְׂרָאֵל שְׂרוּיִים עַל הַיָּם, רְאוּ כַּמָּה
אוֹכְלוֹסִים, כַּמָּה חִילוֹת, וְכַמָּה
מַחְנוֹת מְלַמְעֵלָה וּמְלַמְטָה, וְכֵלָם
בְּכַוֵּס עַל יִשְׂרָאֵל. הַתְּחִילוֹ
בְּתַפְלָה מִתּוֹךְ צָרְתָם.

בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעֲרָה רְאוּ יִשְׂרָאֵל צְרוֹת
מִכָּל הַצְּדָדִים: הַיָּם בְּגִלְיוֹ
שְׁעוֹלִים לְפָנֵיהֶם. מֵאֲחוּרֵיהֶם כָּל
אוֹתָם אוֹכְלוֹסִים, כָּל אוֹתָם
מַחְנוֹת מִצָּרִים. מַעְלֵיהֶם כַּמָּה
קִטְגוּרִים. הַתְּחִילוּ צוֹחִים
לְקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲזַי כְּתוּב, וַיֹּאמֶר ה' אֵל מֹשֶׁה מַה
תִּצְעַק אֵלַי. וְשָׁנִינוּ בְּסִפְרָא
דְּצִנְיַעוּתָא, אֵלֵי דְרֵקָא, הַכֹּל תְּלוּי
בַּעֲתִיק. בְּאוֹתָהּ הַשַּׁעֲרָה נִגְלָה
הַעֲתִיק הַקְּדוֹשׁ, וְנִמְצָא רְצוֹן בְּכֹל
הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים, וְאֲזַי הָאֹר
שֶׁל הַכֹּל הָאִיר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, אֲזַי, כְּשֶׁהַכֹּל
מֵאִיר כְּאֶחָד, וְעֵשָׂה הַיָּם מִנְהַגִּים
עֲלִיוֹנִים, וְנִמְסְרוּ בְּיָדוֹ עֲלִיוֹנִים
וְתַחְתּוֹנִים. וְלִכְּן קָשָׁה לְפָנֵי
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַכֹּל כְּמוֹ
קָרִיעַת יָם סוּף. וְהַכֹּל כְּף פְּרֻשָׁה.

וְאֶתְּכַלִּיל בְּאַרְבָּעִין וַתִּמְנֵיָא תִּיבּוֹתָא, דְּאִיהוּ
שְׁלִימוֹ דְכֻלָּא, וְעַקְרָא דְשְׂרָשִׁין.

הָא חֲזִי, גּוֹפָא דְאֵילָנָא, אֲנִי אֶל־ף נו"ן
יו"ד. רִישָׁא דְכָל עֲנָפֵי אֵילָנָא, וְהָיָה (וה"ו)
וְהָא אֶתְעָרוּ חֲבָרֵיא, כְּלָלָא דְעֲנָפִין וְנוֹפָא
וְשָׂרֵשָׁא, בְּאַרְבָּעִין וַתִּמְנֵיָא תִּיבּוֹן. וְהָא
אֶתְרָשִׁים בְּתֵלַת עֲלָמִין עֲלָאִין, וּבְתֵלַת עֲלָמִין
תַּתְּאִין.

לְקַבְּלֵיהּ, קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ ה' צְבָאוֹת.
קְדוֹשׁ לְעֵילָא. קְדוֹשׁ בְּאִמְצָעִיתָא.
קְדוֹשׁ לְתַתָּא. קְדוֹשׁ חֶסֶד. קְדוֹשׁ גְּבוּרָה.
קְדוֹשׁ תְּפָאֶרֶת. וְכֵלָהוּ בְּשִׁבְעִין וַתִּרְוֵן
אֶתְגַּלִּיפוּ, כַּמָּה דְאַתְמַר. בְּרִיךְ הוּא, בְּרִיךְ
שְׁמִיָה לְעוֹלָם וְלְעוֹלָמֵי עֲלָמִין אָמֵן.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בְּשַׁעֲרֵי יִשְׂרָאֵל עַל
יָמָא, חֲמוֹ לְכַמָּה (דף נ"ב ע"ב) אֶכְלוֹסִין,
לְכַמָּה חִילוֹת, לְכַמָּה מְשִׁירֵין, מַעֲיֵלָא וְתַתָּא,
וְכֵלָהוּ בְּכַוֵּסֵיא עֲלִיָּהוּ דְיִשְׂרָאֵל, שְׂרִיאוּ
בְּצֵלוֹ מִגּוֹ עֲאֻקוֹ דְלַהוֹן.

בֵּיהּ שַׁעֲרָא, חֲמוֹ יִשְׂרָאֵל עֲאֻקוֹ מִכָּל סְטָרִין,
יָמָא בְּגִלְוַהִי דְזֻקְפוֹ קְמִיָּהוּ. בְּתַרְוֵיהוּ, כָּל
אֵינוֹן אֶכְלוֹסִין, כָּל אֵינוֹן מְשִׁירֵין דְמַצְרִים,
לְעֵילָא עֲלִיָּהוּ כַּמָּה קְטִיגוּרִין. שְׂרִיאוּ צוֹחִין
לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

כְּדִין פְּתִיב, וַיֹּאמֶר יי' אֵל מֹשֶׁה מַה תִּצְעַק
אֵלַי. וְתַאנָּא בְּסִפְרָא דְצִנְיַעוּתָא, אֵלֵי,
דְּיִיקָא, בְּעֲתִיקָא תְּלִיא כֻלָּא. בֵּיהּ שַׁעֲרָא
אֶתְגַּלִּי עֲתִיקָא קְדִישָׁא, וְאֶשְׁתַּכַּח רְעוּא בְּכֵלָהוּ
עֲלָמִין עֲלָאִין, כְּדִין נְהִירוֹ דְכֻלָּא, אֶתְנַהִיר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כְּדִין, כְּדִין אֶתְנַהִיר כֻלָּא
כְּחֻדָּא, וְעֵבִיד יָמָא נִימוֹסִין עֲלָאִין,
וְאֶתְמָסְרוּ בִידוֹי עֲלָאִין וְתַתְּאִין. וּבְגִינֵי כַּף,
קְשִׁיא קְמִי קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא כֻלָּא, כְּקָרִיעַת יָם

מה הטעם? משום שקריעת ים
סוף תלויה בעתיק.

אמר רבי שמעון, יש אילת אחת
ברקיע, והקדוש ברוך הוא
עושה הרבה בשבילה. בשעה
שהיא צוחת, הקדוש ברוך הוא
שומע את הצרה שלה ומקבל
קולה, וכשהעולם צריך
לרחמים, היא נותנת קולות,
והקדוש ברוך הוא שומע את
קולה, ואז חס על העולם. זהו
שכתוב (תהלים מב) כִּאֵיל תַעְרוֹג עַל
אֲפִיקֵי מַיִם.

וכשרוצה להוליד, היא נסתרת
מכל הצדדים, ואז באה ושמה
ראשה בין ברקיע, וצוחת
ומרימה קולות, והקדוש ברוך
הוא חס עליה, ומזמן כנגדה
אותה נחש אחד, ונושף
בערותה, ופותח אותה וקורע
לה אותו מקום, ומולידה מיד.
אמר רבי שמעון, בדרך הזה אל
תשאל ואל תנסה את ה', וכך
דוקא.

ויושע ה' ביום ההוא את ישראל
וגו', וירא ישראל את מצרים
מת. אותו שליט ממנה על
המצרים הראה להם הקדוש
ברוך הוא שמעביר אותו בנהר
דינור, שהיה בשפת הים הגדול.
מת, מה הטעם מת? כמו
שפארוהו, שהעבירו אותו
משלטונו.

וירא ישראל את היד הגדולה
וגו'. רבי חייא אמר, כאן
השתלמה היד וכל האצבעות,
ונשתלמה היד, שנגללה בו
בימין. שפך שנינו, הכל נכלל
בימין ותלוי בימין, זהו שכתוב
ימין ה' נאדרי בפח ימין ה'
תרעץ אויב.

ואמר רבי יצחק, לא מצאתי מי
חזק לבו לפני הקדוש ברוך הוא
כמו פרעה. אמר רבי יוסי, סיחון
ועוג גם כן. אמר לו, לא כן!

סוף, וכלא הכי אוקמוה. מאי טעמא. בגין
דקריעת ים סוף בעתיקא תליא.

אמר רבי שמעון, חד איילתא אית בארעא,
וקודשא בריה הוא עביד סגיא בגינה,
בשעתא דהיא צוחת, קדשא בריה הוא שמע
עאקו דילה, וקביל קלה. וכד אצטריון עלמא
לרחמי למיאי, היא יהבת קלין, וקודשא בריה
הוא שמע קלה, וכדין חייס על עלמא, הדא
הוא דכתיב, (תהלים מב) כִּאֵיל תַעְרוֹג עַל
אֲפִיקֵי מַיִם.

וכד בעיא לאולדא, היא סתימא מפל סטרין,
פדין אתיאי ושוויאת רישא בין ברקעא,
וצוחת ורמת קלין, וקודשא בריה הוא חייס
עלה, וזמין לקבלה חד נחש, ונשיף בערניתא
דילה, ופתח לה, וקרע לה ההוא אתר,
ואולידת מיד. אמר רבי שמעון בהאי מלה,
לא תשאל ולא תנסה את יי', והכי דייקא.

ויושע יי' ביום ההוא את ישראל וגו', (שמות יד)
וירא ישראל את מצרים מת, ההוא
שלטנא ממנא דמצראי, אחמי לון קדשא
בריה הוא, דאעבר ליה, בנהר דינור, דהיה
בשפתא דימא רבא. מת, מאי טעמא מת. כמה
דאוקמוה, דאעברו ליה, מההוא שלטנותא
דיליה.

וירא ישראל את היד הגדולה וגו'. (שמות יד)
חייא אמר, הכא אשתלים ידא, וכלהו
אצבעאן, ואשתלים ידא, דאתפליל ביה
בימינא, דהכי תנינן, כלא בימינא אתפליל,
ובימינא תליא, הדא הוא דכתיב, ימין יי'
נאדרי בפח יי' תרעץ אויב.

ואמר רבי יצחק, לא אשבחנא, מאן דאתקיף
לביה, לגביה קדשא בריה הוא,
כפרעה. אמר רבי יוסי, סיחון ועוג הכי נמי.

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלא אלוקה, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלא רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבה את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ
וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וְלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאֵר וְיִתְרוֹמֵם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְהַלַּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי כְּכָל אַתְר וְאַתְר, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאְלָה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחֵם עָלֵינוּ. וְיַחְמוֹל וְיַחְמוֹל עָלֵינוּ. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירֵהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידֵהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקֵהוּ. וְיַצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וְיִשִּׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכָרָה: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלַּל: תְּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וְיִהְיֶה לָּהּ בְּשָׁעֵרִים
מְעֻשִׂיָּה: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וְיַחְמוֹל וְיִרְחֵם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וְיַחְמוֹל עָלֵיהָ. וְיִלְוֶה אֱלֹוֵי
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בן פלוני) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלונית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחובט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

בשורה משמחת ביותר
לעם ישראל

ערוץ
הזוהר
העולמי

קול הזוהר
0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

לראשונה בהסטוריה היהודית!
יאכטה בלב ים

המשדרת ערוץ חדש "קול הרשב"י ו-"קול הזוהר"
24 שעות ביממה לכל העולם כולו!

עם ישראל מודה לתורם האוניה
ויזכה להצלחה מרובה ולביטול גזירות רעות מעם ישראל,
ולביאת המשיח בחדס וברחמים.

את קול הזוהר תלמדו, ואת שופרו של משיח תשמעו.

להפעלת הערוץ דרוש לנו משדר רב עוצמה
שעלותו כ-150,000 ₪!

זכה גם אתה להיות שותף בזכות העצומה

חייג עכשיו ותזכה לעולם הבא: 054-4577956 / 0548-436784

ניתן להקדיש לעילוי נשמת, לזיווג הגון, לרפו"ש, לאריכות ימים,
לפרנסה טובה, נחת מהילדים, ולכל הישועות.
אפשרות לפריסת תשלומים.